

PŁAWION (2) *part praet pass impf*

pławion (1), **pławiony** (1).

a *jasne*; -(o)no, -on-.

sg n N (*praed*) pławi(o)no (1). ◇ pl N subst pławioné (1).

Sł stp s.v. *pławić*, Cn, Linde brak.

Przetapiany w celu oczyszczenia (o kruszcu) (2) : SRebro ma mieyfcá fwe z kąd pochodzi/ á złoto mieyfcé kędy bywa pławiono [*Quoniam est argento exitus: et locus auro, in quo fundent*]. *BibRadz Iob* 28/1.

Przen (1) :

Wyrażenie: »w ogniu pławiony« (1): O pánie/ [...] Gniéw mię pali/ że zły człowiek łowy gárdzi twémi/ Słowá twé w ogniu pławioné [*Ignitum eloquium Tuum vehementer Vulg Ps* 119/140]: ia fye ciężę iémi. *KochPs* 185.

Cf [**NIEPŁAWIONY**], **PŁAWIĆ**